

Praktiske Notitser.

Ved

Alb. Klöcker.

I det efterfølgende gengiver jeg forskellige praktiske Meddelelser, som jeg antager vil have Interesse for Samlere. Det er min Hensigt for Fremtiden saa vidt mulig i hvert Hefte at give en saadan Oversigt over, hvad der fremkommer paa dette Omraade i de Tidsskrifter, der staar til min Raadighed.

Et Samleglas med Cyankalium laver v. Rothenburg saaledes: I et Glas lægges Cyankalium i Stykker paa Bunden og Mellemrummene udfyldes med Silke- eller Filtrepapir, som stikkes ned ved Hjælp af en Træpind. Af Filtrepapir, som er lagt flere Gange sammen, klippes en Skive, lidt større end Glassets Omfang, og anbringes ovenpaa Cyankaliumet, det fastgøres til Glassets Væg med Segllak¹⁾. Med saadanne »tørre« Glas har Forf. høstet gode Erfaringer. (Efter »Entom. Zeitschr.«, XVII, 1903, Nr. 1).

Kraftigere Virkning af Cyankalium-Gibs skal man opnaa paa følgende af Dr. Rich. Eder angivne Maade: 1 Rumfang Gibs og 2 Rumfang Savsmuld af Bøgetræ blandes med Cyankalium og Vand i Glassets Bund. Massen bliver derved ikke saa haard som med Gibs, Cyankalium og Vand alene og er temlig porøs; tillige vedligeholdes en ringe Mængde Fugtighed i Glasset, som gør, at Dyrene deri i lang Tid holder sig bløde. Blaasyreudviklingen er i saadanne Glas mere intensiv, idet den i Savsmuldet indeholdte Træeddikesyre frigør større Mængder Blaasyre end Luftens Kulsyre alene formaar. (Entom. Zeitschr. XXI, 1907, Nr. 10).

1) En Schellakopløsning synes at være lettere at anvende.

Ref.

En Puppekasse med ensartet og tilstrækkelig Fugtighed laver Prochnow ved paa Kassens Bund at sætte en lav Skaal med Vand. Tæt over denne anbringes Lister paa Kassens Vægge, og paa disse hviler en Ramme, hvori er udspændt Filtrer- eller Klatpapir. Fra dette Papir fører en Strimmel Filtrerpapir ned til Vandet i Skaalen; dette vil paa Grund af Haarrørvirkningen suges op gennem Strimmelen og fugte det i Rammen udspændte Papir. Efter nogle Maaneders Forløb maa Papiret fornyes. I en Afstand af 1 Ctm. over det fugtige Papir hviler paa et Stykke Gaze Pupperne. Er den ydre Luft meget tør, er dog nu og da en Oversprøjtning med Vand nødvendig. (Efter »Entom. Zeitschr.«, XIX, 1905, Nr. 13).

Revner i Sommerfuglevinger reparerer man ifølge Reinberger meget let ved Hjælp af den Gummiopløsning, som bruges til at reparere Cykle-Gummiringe med. Man dypper Hovedet af en Naal i Opløsningen og bestryger dermed Revnen paa Vingens Underside. (Efter »Entom. Zeitschr.«, XVIII, 1904, Nr. 4).

Glas til Klækning af Sommerfuglelarver ex ovo indretter Prochnow paa følgende Maade: Paa Glassets Bund anbringes en lav, temlig bred Flaske og udenom den støbes Gibs til Randen af Flaskehalsen. I denne Flaske anbringes Foderplanten. Det porøse Gibs fugtes, naar Foderet fornyes og holder tilstrækkelig længe paa Fugtigheden. Ogsaa tillader Gibsen den lille Larve, naar den er falden ned fra Foderplanten, let at komme op igen paa denne; paa Sand derimod, som ofte anvendes til at lægge paa Bunden, kan Dyrene kun meget vanskeligt eller slet ikke krybe, da Sandkornene klemmer sig fast mellem Vortefødderne, hvorved Dyrene oftest gaar tilgrunde. Fordrer Dyrene megen Fugtighed, gør man Tøjet, som er bundet over Glasset, fugtigt. (Efter »Entom. Zeitschr.«, XIX, 1905, Nr. 13).

At stikke Sommerfugle med nedadbøjede Vinger kan som bekendt ofte være vanskeligt. F. Riedinger har derfor udtænkt et Apparat og en Fremgangsmaade, som

her skål meddeles. Man skærer af en Korkprop, der er $2\frac{1}{2}$ Ctm. i Diameter, 2 Skiver, der er 2—3 Mm. tykke, disse 2 Skiver limes atter sammen, efterat man har anbragt 2 af de fineste Synaale derimellem, saaledes at c. $1\frac{1}{2}$ Ctm. rager udenfor Skiverne. Afstanden mellem de 2 Naale er 1 Mm., $1\frac{1}{2}$ Mm. eller $1\frac{3}{4}$ Mm., alt efter Størrelsen af de Dyr, som skal stikkes. Det er at anbefale at lægge en tung Genstand ovenpaa Skiverne, indtil de er tørre. Naar Dyrene skal stikkes, tages de ved et Ben med en Pincet ud af Samleglasset, lægges i den venstre Haand, som man i Forvejen har aftørret saa godt, at den er ganske tør, og med den højre Haand tager man nu Dobbeltnaalen og stikker dermed Dyret fra Siden ind i Thorax, ved Vingeroden, saaledes at det Sted i Thorax, hvor man vil anbringe Insekt-naalen, ligger mellem de to Synaalespidser. Dobbeltnaalen med Dyret holdes derpaa med den venstre Haand og Insekt-naalen anbringes saaledes let, uden at Dyret kan dreje sig. Det er heldigt selv at slibe de i Handelen gaaende Synaale endnu mere spidse end de er. (Efter »Entom. Zeitschr.«, XX, 1906, Nr. 5).

For at faa Dagsommerfugle til at aflægge deres Æg, hvad der undertiden kan have store Vanskeligheder, anbefaler Eugène Rey at gøre dem berusede, idet han dypper et Stykke Sukker i en Blanding af Rom og Vand og anbringer det i samme Æske som Sommerfuglen. I de fleste Tilfælde vil denne da suge paa Sukkeret, men viser Dyret Tilbøjelighed til Afholdenhed, maa man tvinge den til at drikke, idet man med en Naal fører Snablen hen til Sukkeret; det vil da begynde at suge. Efter kort Tids Forløb er Dyret beruset, og naar den vaagner op efter Rusen, giver den sig strax, under Indvirkning af »Tømmermændene«, til at lægge Æg. Forf. paastaar, at det er et ufejlbarligt Middel. (Entom. Zeitsch., XXI, 1907, Nr. 11).

Oplødning af Sommerfugle skal lettest kunne foretages paa følgende Maade: I en Blikkasse af Størrelse som en Cigarkasse, med et Laag, der slutter godt, lægges et Stykke Linned, der er lagt 2 eller 3 Gange sammen og dypet i

varmt Vand, hvorpaa det er godt afvredet. Herpaa lægges 2 Lag Sommerfugle i Papirstutter og ovenpaa dem igen et Stykke Linned, behandlet som ovenfor nævnt, hvorpaa igen følger 2 Lag Sommerfugle o. s. v., saaledes at man ender med et fugtigt Linnedstykke. Er Laaget tæt, er allerede smaa Dyr bløde efter $\frac{1}{2}$ Dags Forløb, større efter $1\frac{1}{2}$ Dag. (Efter H. Grützner i »Entom. Zeitschr.«, XXI, 1907, Nr. 13). D. Scriba anbefaler paa Bunden i Blikkassen at lægge Vat, der i Forvejen er imprægneret med 1%’s Lysolvand og godt afvredet; derover anbringer han Voxpapir og paa dette Sommerfuglene, saa igen Voxpapir og Lysolvat o. s. v. (Entom. Zeitschr., XXI, 1907, Nr. 27).

Til at borttage Fedt af Sommerfugle anvender H. Raebel et Pulver, som han faar ved at lægge Papir i en Kakkelovn paa glødende Kul, indtil Papirets Aske er helt hvid. Denne tages da ud og rives fint. Pulveret anbringes, naar Kroppen skal affedtes, i Rillen paa et Spændebrædt, hvor Dyret anbringes; skal Vingerne ogsaa affedtes, kommes Pulveret paa dem. Efter 2—3 Ugers Forløb skal al Fedtet være udtrukket. (Efter »Entom. Zeitschr.«, XXI, 1907, Nr. 14).

Fangst af Lepidopterer ved Hjælp af Lys foretager F. Hoffmann paa den Maade, at han stiller en Acetylenlampe op foran et Lagen, som foroven og forneden er fastgjort til en vandret Stok og ophængt ligesom et Landkort paa en Væg. Lampen maa ikke have nogen Reflektor men kunne sende sit Lys i alle Retninger. Der skal være opnaaet udmærkede Resultater hermed. (Efter »Entom. Zeitschr.«, XXI, 1907, Nr. 16).

Grønne Lepidopterer, som f. Ex. *Geometra papilionaria*, *Hylophila prasinana* etc. bliver oftest gulplettede, naar de har ligget i et Glas med Cyankalium. Disse gule Pletter kan bringes til at forsvinde, naar man stikker Dyrene paa et Stykke Tørv eller Kork, som ligger paa en Tallerken, og anbringer en Glasklokke over. Ved Siden af Dyret hældes paa Tallerkenen 3—4 Draaber Saltsyre. Syredampene vil da atter farve de gule Pletter naturligt grønne. (Efter V. Calmbach i »Entom. Zeitschr.«, XXI, 1907, Nr. 21).